

РЕШЕНИЕ

№ 4555

гр. София, 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 18-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ

при участието на секретаря МАЯ Ф. МЛАДЕНОВА
като разгледа докладваното от АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ Административно
наказателно дело № 20231110212403 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Съдът е сезиран с жалба по чл. 72, ал. 4, изр. 1 от ЗМВР от М. Г. М. срещу задържането му съгласно конкретно посочена заповед, издадена от А. М. К., младши инспектор в ОПП – СДВР, като в жалбата и в съдебно заседание от страна на процесуалния представител на жалбоподателя и на самия жалбоподател се излагат конкретни аргументи от фактическо естество, както и за процесуална и материална незаконосъобразност на съответната заповед (която аргументация се оспорва от административния орган и неговите процесуални представители), като се претендират и разноски (такива се претендират и от единия от процесуалните представители на административния орган).

Релевантно за решаване на делото, което няма за предмет установяване на вината или невинността на г-н М. М. в извършване на съответното твърдяно престъпление, е единствено следното:

Приобщените към доказателствената съвкупност днес книга (те са напълно достатъчни за изясняване на релевантните за настоящото производство факти) съдържат визираните в чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР данни (изложени възприятия на двама полицейски служители ведно с резултат от тестване) за извършено престъпление (по чл. 343б, ал. 3 от НК) от жалбоподателя, изразяващо се в управляване на 18.08.2023 г. в гр. София на конкретно МПС след употреба на наркотични вещества – канабис и амфетамин (това било констатирано при проверка и посредством изпробване с техническо средство и задържаното лице подписало практически още тогава съответния протокол относно пробата, издадения

му талон за медицинско изследване, съставения му АУАН и съответната издадена ЗППАМ – все във връзка със същите данни за управление на МПС след наркотична употреба), както и за това, че процесната заповед за задържане е издадена от лице на длъжност (което е нещо различно от специфичното наименование младши инспектор) младши автоконтрольор в ОПП - СДВР. Обясненията на жалбоподателя внасят съмнение в обвинението, което съмнение следва да бъде проверено в хода на образуваното наказателно производство, но прави впечатление, обаче, обстоятелството, че дори в показания на свидетел, различен от съответните полицейски служители, дадени по съответното ДП, се съдържат данни, правещи доста обосновано предположението, че г-н М. М. е управлявал конкретния автомобил на конкретната дата преди задържането му, а не просто се е намирал в близост до автомобила (фактът на установяването му от полицейските служители до автомобила, а не вътре в него, след което по-късно е последвало и задържането, сам по себе си е ирелевантен). Иначе, видно от обнародваната в ДВ Заповед на министъра на вътрешните работи № 81213-140 от 24.01.2017 г. относно утвърждаване на Класификатор на длъжностите в МВР за служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 и ал. 3 ЗМВР длъжностните лица в съответното министерство на различните като разновидности длъжности младши автоконтрольор са полицейски органи (повече от очевидно е, че не се касае за органи по пожарна безопасност и защита на населението, каквато е съответната алтернатива по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, в това число съобразявайки и уредбата по чл. 58 от ЗМВР), респективно издалият процесната заповед орган се явява длъжностно лице, визирано като оправомощено да осъществява задържане съгласно чл. 72, ал. 1 от ЗМВР. Налице е било (независимо от оказаното от страна на жалбоподателя съдействие при съответната проверка) и основанието по чл. 5, пар. 1, буква „с” от КЗПЧОС, свързано с обосновано призната необходимост да се предотврати извършване на престъпление, доколкото по отношение на лице, за което има достатъчно обосновано подозрение, че управлява МПС след съответната наркотична употреба, също така обосновано може да се предположи, че докато тече периодът, в който разумно може да се очаква, че евентуално лицето ще бъде под съответното наркотично въздействие, същото лице ще осъществи ново управление на МПС при същите условия от гледна точка на предхождаща наркотична употреба, т. е. евентуално ще извърши престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК (ирелевантно е в тази връзка дали в периода на задържането са извършвани някакви процесуални действия по реда на НПК със задържания); така изложеното води и до извода, че задържането от гледна точка на приложението на материалния закон се е явявало съразмерно и въобще законосъобразно. Процесната заповед за задържане практически отговаря напълно и на процесуалните изисквания към нея (в това число тези по чл. 74 от ЗМВР) – в съдържанието ѝ освен правното основание за издаването ѝ е посочено, че се касае за управляване на МПС след употребата на наркотични вещества или техните аналози и още към периода, в който са били осъществени процесните проверка и задържане, на задържаното лице – пряко или косвено, но напълно еднозначно - е била предоставена информацията за това във връзка с предполагаемо управление кога, къде и на кое МПС се осъществява задържането. При извършената цялостна и служебна проверка (арг. от чл. 314 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН)

съдът не установи основания за незаконност на процесното задържане. При такъв изход от делото основания за присъждане на разноси в полза на жалбоподателя не са налице. Съобразно действителния смисъл (действителната логика) на уредбата по чл. 63д от ЗАНН, приложима по аналогия (чл. 46, ал. 2 от ЗНА), вр. чл. 143, ал. 3 от АПК право на разноси - съобразно чл. 37 от ЗПрПом и по аналогия на чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ - има СДВР. Прилагайки по аналогия уредбата по НПК касателно веществените доказателства след влизане на решението в сила материалите по съответното предоставено на съда ДП следва да се върнат на съответното РУ на МВР като заинтересовано учреждение.

Така мотивиран и на основание чл. 72, ал. 4, изр. 1 и изр. 2 от ЗМВР, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА задържането на жалбоподателя М. Г. М., за което е издадена процесната заповед за задържане на лице с рег. № 4332зз-533/18.08.2023 г. от младши инспектор в ОПП – СДВР А. М. К..

Отхвърля искането за присъждане на разноси в полза на жалбоподателя.

Осъжда горепосочения жалбоподател да заплати на СДВР сумата от 80 лева – разноси по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Постановява след влизане на решението в сила получените по делото материали по ДП № 1295/2023 г. по описа на 07 РУ – СДВР да се върнат на така посоченото управление.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____